

יום ה' ל' בכסלו, א' דר"ח טבת תשס"ג (5 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום א' דראש חודש **טבת**: "זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו!" [תהלים קי"ח 24]

היום, ל' בכסלו, נר ששי (iiiii לחנוכה; חנוכה שמח!!!!!!)

למה עושים חנוכה שמונה ימים (סיום מאתמול):

...ועוד טעמים ניתנו ע"י חז"ל; ביניהם שני טעמים מזווית קצת אחרת -

האחד בדרך דרש: היוונים רצו להוציא מלב ישראל את האמונה שהקב"ה מנהיג את העולם בהשגחתו, אלא הכל מתנהג בדרך הטבע, וכבר היו רבים מישראל נוטים אחר אמריהם. כיוון שראו את הנס שלא כדרך הטבע, היו הכל רואים שהכל מהשגחתו יתברך, ואפילו בשעה שהעולם מתנהג בדרך הטבע - גם אז מיד ה' הכל ומהשגחתו. ולכך אנו אומרים בפיוט לחנוכה ["מעוז צור"]: 'בני בינה ימי שמונה קבעו' וכו'. כלומר, מתוך שהיו בני **בינה**, הבינו דבר מתוך דבר: מתוך הנס הבינו שהשמן הרגיל לדלוק בדרך הטבע - גם הוא נס!

והאחד בדרך מוסר השכל: היהודים **לא התייאשו מלהדליק גם ביום הראשון** כיוון שאמרה תורה: "**נר תמיד**" [ויקרא כ"ד 2], וידעו שמחר לא יהיה להם מה להדליק. והוא הנס הגדול שמקיים את עם ישראל בכל דורותיו וגלויותיו. **שאלו באו לעשות חשבונות מה יהיה ביום מחר לא יוכלו להתקיים אפילו יום אחד**. אבל ישראל אין עושים חשבונות, אלא שמים בטחונם באלוקיהם, וכל רגע וכל מעשה קטן שיש בידם לקיים דבר ה' - הם שמחים בו ועושים באמונה תמה ואינם מהרהרים.

[ספר התודעה]

~~~

השבת, אנו קוראים בתורה את הפרשה השניה מתוך ארבע של מסכת יוסף ואחיו. פרשת "**מקץ**" [בראשית מ"א 1 - מ"ד 17] בד"כ נקראת בחנוכה, וחז"ל מצאו קשר בין תוכן הפרשה לנס חנוכה ולמאורעות ההיסטוריים הקשורים בחג החנוכה. הפרשה פותחת במלים: "**ויהי מקץ שנתיים ימים...**" ואמרו חכמינו כי אין "ויהי" אלא לשון צער. ואכן, **תחילת** הפרשה טבועה בחותם של צער גדול ונוקב: צערו של יעקב על אבדן בנו האהוב, צערו של יוסף הנמק בבית-האסורים במצרים של לא עוול בכפו; וגם צער האחים המתייסרים, בוודאי, בשל צער אביהם הזקן. **וסופה** של הפרשה מרמז על סיום מוצלח של הדראמה המתחוללת במשפחת יעקב: יוסף, המשנה-למלך במצרים, מסב עם האחים במשתה מפואר, שבו מחלק לכל אחד מהם תשורות נאות; והמילים המסיימות את הפרשה הן: "**עלו לשלום אל אביכם**" [שם מ"ד 17] - רמז לבאות.

ואף בנס חנוכה אנו צופים בתהליך דומה. בתחילה, נתונים היהודים בעול של גזירות-שמד קשות, וצריהם זוממים "**להשכיחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך**" [מתוך תפילת "על הניסים"]. אך בסופו של דבר, זוכים נושאי מרד החשמונאים לנצחון מופלא על אויביהם ולחידוש עצמאות ישראל בארצו. [פרפראות לתורה] "**ליהודים היתה אורה ושמחה...כן תהיה לנו!**" **"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכיי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."** [תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

יום נעים, חודש טוב, חנוכה שמח ושבט שלום!

כניסת השבת (ב"ש): 16¹⁵

צאת השבת (ב"ש): 17¹³

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.